

den ophævedes. Man kunde endvidere forudsætte, at Skatten ikke i den Grad vilde gaa ind i Vareprisen, at der var Fare for, at den frentidig vilde blive hængende. Naar vi nu, hvad enten det udtrykkelig staar i Loven eller ej, efter al Sandsynlighed kommer til at gøre denne Skat permanent, synes jeg, der er endnu mere Anledning end før til, naar man ikke ønsker denne Beskatning, at stemme imod Lovforslaget, og det Standpunkt, Socialdemokratiet i Juni Maaned indtog, ønsker vi derfor at fastholde nu.

Fibiger: Da vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, ikke kan være til Stede her i Dag, skal jeg paa mit Partis Vegne sige et Par Ord om dette Lovforslag. Naar vi i Fjor ønskede denne Lovs Varighed begrænset til et Aar, var Grunden den, at vi vilde se, hvordan Loven virkede, og hvordan de finansielle Forhold udviklede sig. Nu er det Tidspunkt kommet, da der bliver Spørgsmaal om at forlænge Lovens Gyldighed. Det foreslaas her ikke at tidsbegrænse Skatten længere, men at gøre den permanent, og jeg maa sige, at de Erfaringer, man har indhøstet i den Tid, Loven har virket, har vist, at den i det store og hele har virket ret godt. Den mødte jo i sin Tid megen Modstand saavel fra Restauratørernes Side som fra Kelnernes Side, idet disse ikke ønskede at være Skatteopkrævere for Staten, og Kelnerne mente endvidere, at det vilde komme til at gaa ud over dem derved, at Drikkepengene blev mindre. Man har ikke hørt nogen Klage fra Kelnerne nu, forekommer det mig, siden Loven traadte i Kraft. Jeg tror, de er blevet godt dækket, idet de vist faar deres Procenter af Skatten tilligemed af Varen. Det forekommer mig, at den Protest, som rejstes fra Restauratørernes Side, hvad man egentlig nok kunde forstaa, da det var en stor Skat paa et enkelt Erhverv, er noget forstummet, idet det har vist sig, at Publikum ikke reagerer imod at betale Skatten paa denne Maade.

Det ærede Medlem Hr. Wilmann mente, at Loven havde virket som en Regningsskat i Stedet for som en Omsætningsskat. Vi krævede i Fjor, at det skulde være en Omsætningsskat, fordi Restauratørerne den Gang mente, det vilde være det letteste.

Imidlertid har det vist sig, at man har gjort den til en Regningsskat. Det vilde sikkert være godt, om man nu kunde faa præciseret noget stærkere, at det er en Omsætningsskat, saaledes at man ikke kan komme udenom det, som egentlig er Lovens Forudsætning; jeg tror nemlig, at naar Skatten ikke blev en Regningsskat, men en Omsætningsskat, kunde Luksusvarer beskattes noget mere, idet der af mere gængse Ting kunde betales en mindre Procent, saaledes at Restauratørerne selv kunde ordne Forholdet, hvorved Loven vilde komme til at virke bedre, end den nu gør.

Der blev ogsaa i Fjor indført i Loven, at der skulde være Moderation i Skatten for rejsende, der baade boede og spiste paa et Hotel, naar Regningsbeløbet ikke oversteg et vist Beløb, men dette har krævet et ret stort Apparat med Hensyn til Regninger, Kontorhold o. s. v. paa Hotellerne. Jeg kunde tænke mig, at det kunde simplificeres noget, saaledes at det blev lettere for dem, der havde med det at gøre, og paa Grund af forskellige andre Forhold kunde jeg ogsaa ønske, at man fik Sagen behandlet i et Udvalg. Jeg forstaaar jo, at denne Skat, der indbringer det, man havde tænkt sig, er nødvendig i de vanskelige Tider, vi lever i, hvor det gælder om at se sig om efter Skatteobjekter saa mange Steder som muligt, og jeg kan ogsaa i det store og hele paa mit Partis Vegne tiltræde Lovforslaget. Dog maa vi kræve, at vi faar Lovforslaget til Behandling i et Udvalg, for at vi kan undersøge forskellige Forhold lidt nærmere.

Dahlgaard: Jeg kan med Hensyn til det foreliggende Lovforslag i det store og hele henvise til mit Partis Stilling i Fjor. Denne Lov blev jo gennemført under Etiketten: en Luksussskat. Jeg vil gerne sige om Luksusbeskatningen i al Almindelighed, at det jo i Praxis altid viser sig, at en Skat paa Luksus har Tendens til at bevæge sig bort fra de Varer, hvis Forbrug er Udtryk for virkelig Overdaadighed, hen til Varer, som man vel nok kan undvære, men som dog hører til det almindelige Forbrug. Derfor er det ogsaa rigtigt, hvad der ofte er sagt, at en saadan Luksusbeskatning undergaar en Udvikling, at den i Virkeligheden, naar den anvendes haardhændet,